

Łucja Ginko

"Polska poezja Wiosny Ludów", Bogdan Zakrzewski, "Pamiętnik Literacki" z.1 (1974) : [recenzja]

Biuletyn Polonistyczny 17/53, 199

1974

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

(II) ZAKRZEWSKI Bogdan: Polska poezja Wiosny Ludów. "Pamiętnik Literacki" 1974 z. 1 s. 73-81.

Krótką analizą najistotniejszych cech polskiej poezji roku 1848 oraz omówienie funkcji, jaką pełniła ta poezja, i miejsca, jakie zajmuje ona w tradycji narodowej. Wyliczeniu poetów, których Wiosna Ludów zmusiła do zajęcia wobec niej określonego stanowiska, towarzyszy analiza problematyki zawartej w ich utworach i wskazywanie nowych oraz przejętych z tradycji elementów. Autor pisze więc o typowym bohaterze, najożęstszych gatunkach, stereotypach narratorów, cechach stylistycznych. Za najwybitniejszego twórcę w tym zakresie uznany został Juliusz Słowacki.

BP/53/89

Ł.G.

(II) ZALESKI Krzysztof: Polskie chucie. "Teksty" 1974 nr 1 s. 136-146.

Szkic omawiający sferę przedstawień ciała i filozofię erotyki w twórczości Tadeusza Konwiokiego i Marka Nowakowskiego. Dla obu pisarzy perspektywa dualizmu pierwiastków: animalnego i duchowego, stanowi myślową podstawę w opisach erotycznych zachowań człowieka. Jeśli autor "Wniebowstąpienia" uznaje erotykę za tę płaszczyznę ludzkiej egzystencji, która umożliwia epifaniczne doznanie Całości, to w twórczości Marka Nowakowskiego miłosne zmagania i erotyczne pragnienia objawiają dwuznaczność człowieczej kondycji, rozdartej między Konwencją i Anty-konwencją.

BP/53/90

K.Z.